

Pigespejderne

2

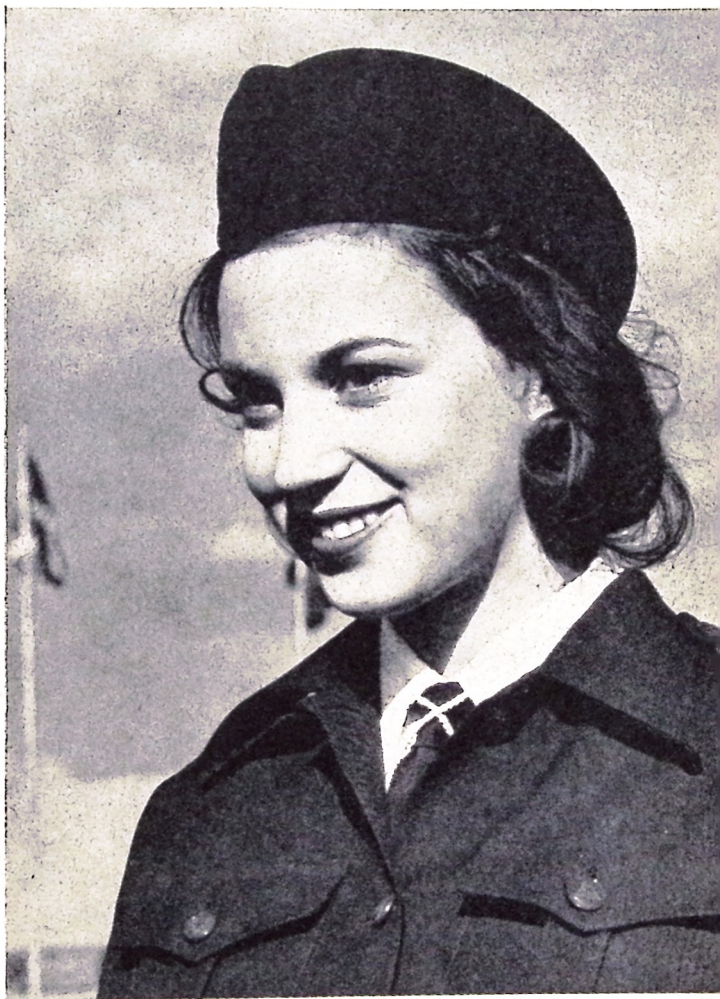
49. ÅRGANG · APRIL 1967

Indeholder blandt andet:

Sct. Georgsdag	2
Den gode gerning	3
Vore nye veje	6
Bølle beretter	8
Frimærke-indsamlingen	11
Hyttebyggeri	12
Mnemoteknik	14
Gemmesider	15
Ramme trop beretter ..	19
Indbydelser	20
UNESCO-mærket	22
Nyt fra Vork	24
Postbox	26
Min mening	26
Nedråb fra Afrika	27
Hist og her	28
Kryds og Tværs	30
Glasmosaik	32

Medlemsblad udgivet af
DET DANSKE
PIGESPEJDERKORPS

"PIGE SPEJDERNE"

Redaktør Ella Breinholdt Iversen, Erantisvej 21, Svinninge Sj.

I redaktionen: En patrulje bladlus.

Administration og ekspedition: Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Enkelt-abonnement tegnes på korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 12 på giro 86.000. Enkelt-eksemplarer fås samme sted mod betaling af 2 kr. (gerne i frimærker).

Postbox: Margareta Enggard, Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense.

Bidrag til „Pigespejderne“ indsendes ca. 6 uger før, bladet skal udkomme.

Ethvert indlæg til „Pigespejderne“ skal være forsynet med navn og adresse for at kunne finde optagelse. Anonyme indlæg går lukket i papirkurven.

DANMARKS GLADE BLÅ

ØNSKER
FÆLLESRÅDETS FORMAND

PRINSESSE
BENEDIKTE

HJERTELG
TILLYKKE
MED
FORLOVELSEN
MED
PRINS
RICHARD-
CASIMIR

SCT. GEORGSDAG

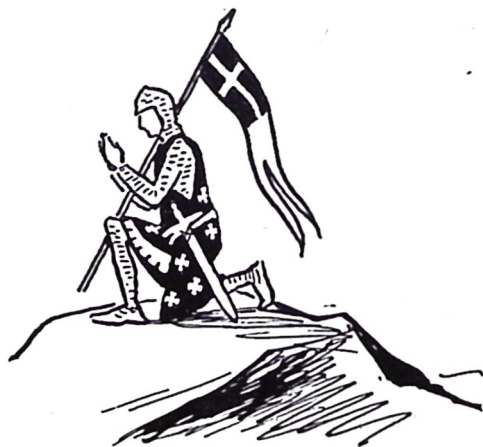
Baden-Powell havde Sct. Georg-billedet som mascot, og han havde mange Sct. Georgsbilleder. Selv fortæller han sådan om dem:

„Jeg har en hel del billeder af ham (Sct. Georg), både gamle og moderne. Et af dem synes jeg gerne bedre om end de andre, ikke fordi det er bedre, for det er det vist ikke, men fordi man ser Sct. Georg med et ægte smil på ansigtet. Han kæmper mod dragen med et smil, fordi han vil sejre. Det er på den måde, man skal møde enhver vanskelighed.

Sct. Georgs kamp endte med, at han frelste prinsessen og ved sejren voksede hans tro på sig selv.

Vær ikke tilfreds med bare at forsvare

dig og holde vanskelighederne fra livet. Nej, gå løs på dem med viljen til at sejre og lysten til een gang at gøre ende på dem“.

Den gode gerning

- PLANT ET TRÆ -

Denne verdens goder er ulige fordelt, siger man. Og det skal der nok være noget om. Hvis vi nu siger, at skove er et gode, og ser på et kort over Nordøstsjælland, så ser vi i hvert fald, at denne landsdels skove er meget ulige fordelt.

Oppe i Nordsjælland har vi Gribskov, Dyrehaven, Geelskov, Gurreskov, Rudeskov, Tisvilde Hegn og Tokkekøb Hegn foruden en del andre mindre skovklatter.

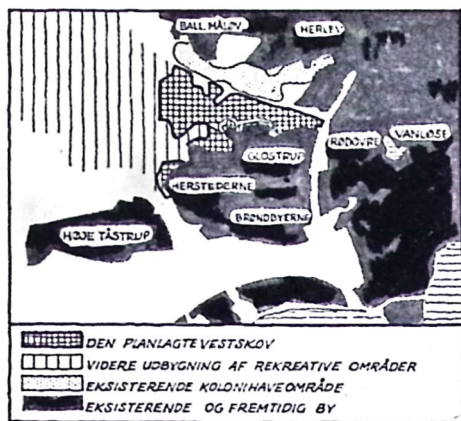
Men ser vi længere nede på kortet, finder vi ikke en eneste skov. Vi skal helt ned til Hvalsø og Særløse, før der igen bliver mulighed for at tage på skovtur.

Set med spejderøjne er det en uheldig ting. De spejdere, som bor i Københavns sydlige og vestlige del må rejse meget langt, før de kommer til et sted, hvor de kan være sig selv. Lige så uheldigt, det er for spejderne, at der ikke er skov ude vest for København, lige så uheldigt er det for alle andre mennesker.

København er en storby i stadig vækst, dels bliver vi flere og flere, fordi to har den vane at gå hen og blive til en tre-fire stykker, og dels er der især i de seneste 20 år

flere og flere fra provinsen, som er rejst til Københavnsområdet for at få arbejde og bolig. Byen vokser hver dag. Ideen i den måde København udvikler sig på, er den, at man bygger byen ud i fingre, (se illustrationen). Mellemrummene mellem fingrene (dem kalder man populært for svømmehuden) er det så meningen, at man vil holde fri for bebyggelse. Man tænker sig, at svømmehuden skal være rekreative områder for den bybefolkning, som bor i fingrene. De fleste synes, det er en god ide, at byen udvikler sig efter fingerprincippet, således at de mennesker som bor og kommer til at bo i byfingrene har let ved at komme til naturen. Det var allerede i 1947, at man vedtog, at København skulle udvikle sig efter Fingerplanen. Og det er også gået godt med hensyn til at få bebyggelserne placeret i fingre. Men fingrene har vist tendens til at blive tykkere og tykkere, således at „Svømmehuden“ bliver mindre og mindre. Hvad vil der ske hvis fingrene får lov at vokse sammen til en stor byklump?

Sker det fordi man beslutter sig til at forbinde fingrene, så kan man planlægge om-

råderne fornuftigt og dermed hindre en del ulemper, men sker sammenvoksningen tilfældigt og uden plan, så kan man risikere, at alle de problemer som det gamle København slås med flytter med ud i de nye byområder. Det kan resultere i, at man heller ikke derude kan afvikle trafikken på en fornuftig og ufarlig måde.

I begge tilfælde vil det også blive meget dyrt for samfundet. For til de mennesker, som bosætter sig i de oprindelige byfingre, er der planlagt et trafikapparat i form af veje og baner. Men, vokser fingrene sam-

men, så må man jo sørge for, at de mennesker, som kommer til at bo i den forhenværende „svømmehud“, får baner og veje. Og det koster penge, som samfundet ikke havde regnet med at komme af med. Derfor må det ske på den måde, at man tager af de penge som er sat af til andre samfundsopgaver.

I begge tilfælde er der ting, man ikke kan ændre ved. Det er, at „svømmehuden“ som skulle indeholde rekreative arealer, er gået tabt. Der er ingen tvivl om, at det fornuftigste man kan gøre er at få plantet Vestskoven.

Det er da heller ikke en ny ide. Faktisk er der folk, som har sagt dette i 30 år. Alt- så endog før Fingerplanen blev vedtaget.

I december 1964 afsluttede en lille arbejdsgruppe, sammensat af repræsentanter for kulturministeriet, boligministeriet og skovdirektoratet arbejdet med en ny plan for en Vestskov.

Den plan, gruppen lavede, omfattede dels plantningen af en skov, og dels en skitse til hvorledes terrænet bag ved skoven kunne udnyttes til en række ting. Der er tænkt på idrætsanlæg, golfbaner og pladser for svæveflyvning og meget andet. Det er en god plan, men også den, så det ud til, skulle blive gent af vejen. Men så skrev redaktør Hakon Stephensen en kronik i Politiken. Hakon Stephensen var med i arbejdet for Vestskov for 30 år siden, og man kan ikke fortænke ham i, at han tabte tålmodigheden.

Han sagde som så, „nu har kommunerne og staten i alle disse mange år ikke kunnet enes om at få lavet den skov, så nu må vi gøre det selv“.

Hakon Stephensen spurgte i skovdirektoratet: „hvad koster det at plante et træ — med jord og det hele“. Han fik det svar, at det koster 5 kr. I kronikken startede han så „Plant-et-træ-kampagnen“. Han oprettede en konto i Handelsbankens Kgs. Ny-torv afd. under mærket „Vestskov“ med nummeret 226.800 og opfordrede folk til at

indbetale 5 kr. på denne konto. Ideen er lige så simpel, som den er god. Vi *må* have den Vestskov. Vi kan ikke vente længere på, at kommunerne bliver enige om, hvem der skal betale hvor meget.

Det tager omkring 30 år, før en skov kommer til at ligne en skov. *Det vil sige, når I, som er spejdere nu, engang selv får børn, som er i spejderalderen — så har de en Vestskov.*

Ydermere kan man regne med, at spejdere i København i dag, netop om 30 år vil være at finde blandt dem, som bor ude i byfingrene.

Det er altså virkelig jeres *egne* kommende børn, som får glæde af at have en tropshytte i Vestskoven.

Vestskoven er en spejdersag.

Det er en god gerning i det store format. Det er en god gerning for de kommende generationer.

Tal med Jeres førere om, hvad I kan gøre i form af arrangementer og indsamlinger, så rigtig mange femkroner kan blive puttet i jorden og vokse op som en Vestskov.

Husk kontoen er: Handelsbankens Kgs. Nytorv afdeling, konto nr. 226.800, mærket „Vestskoven“.

Knud Sørensen.

Er I egentlig klar over de muligheder, der er for seniorer
i sommer, ellers se her!

PRIMI - RANGER-LEJR

Ønsker du at få lejlighed til at opleve spejderlivets mest primitive sider, gode diskussioner og lignende spændende ting, må du huske at melde dig til: Bente Øst Hansen, Udsigten 33 Gentofte.

Lejren afholdes fra den 26. til 29. juni hos Gurli Peacock, Danstrup pr. Fredensborg. Alder 16 højst 19 år. — Pris: 50 kr.

HANEBAKKE-LEJREN

Eller ønsker du, at opleve de fællesskab, der er i en rigtig seniorlejr, med både danske og udenlandske spejdere, så meld dig eller din gruppe til lejren i *Hanebakkerne* inden 15. maj. Alder fra 15 år.

Lejren er fra den 2. til 9. august. Prisen er 65 kr.

Tilmelding sker til: Kirsten Strange Nielsen, Asylgade, Skanderborg.

★ ★ ★

VORES

Hej spejdere!

Så er vi her igen, som vi lovede jer I sidste nummer af „Pigespejderne“. Vi håber, I har læst og drøftet „Vore nye veje“ i patruljen.

Hvis det har interesseret jer, har I også nok fået anskaffet den grønne ruteskitse og den nye prøvebog.

Vejledningen til de nye veje er udarbejdet til hjælp for tropsførere, men patruljeførere må også købe den, idet 3. klassestoffet er tilrettelagt, så patruljeførerne kan arbejde efter det, og vi håber, I vil gøre brug af dette tilbud.

Så starter vi på den nye tegneserie. Når I har bestået 3. kl. prøven, går I gennem porten ind på 2. kl. vejen. Der er sket store forandringer. – Den gamle 2. kl. prøve var en lang og besværlig vej. Det var tit svært at nå målet, fordi det var vanskeligt at se, hvor langt man var.

Nu er 2. kl. vejen (bill. 1–3), blevet delt op i tre afsnit (se ruteskitzen). Det første stykke er gul vej – arbejdsstoffet her egner sig til indendørs patruljemøder og enkelte ture, det kan man beskæftige sig med om vinteren og derfor kalder vi gul vej for „vintervejen“. Når I har lært, hvad der forlanges i prøvebogen under gul gruppe, får I det gule bånd, som tegn på, at I nu har tilbagelagt 1/3 af vejen mod 2. kl. prøven. (Båndet sys på venstre ærme under tropsbåndet).

Nu kan I vandre videre på rød vej, her er emner til alle årstider. Læg mærke til sidevejene, både på ruteskitzen og vores tegneserie kan I se, at de små veje fører ud til duellighedstegnene. Det nye er, at nu må I arbejde med duellighedstegn, så snart I har det gule bånd, så kan hver enkelt få lov til at beskæftige sig med det, der interesserer hende mest, men husk, væbnersno-

NYE VEJE ★

ren kan fortsat først erhverves, når hele 2. kl. prøven er taget.

Den sidste del af 2. kl. prøven er grøn vej, også kaldet „sommervejen“. Den indeholder alle de spændende ting, som hører lejrtilværelset til. Der er lejrspil, naturkendskab og lejrbaalsunderholdning. Det er en dejlig vej at færdes på ved sommertid.

Dersom I arbejder efter den nye prøvebog, vil I se, at man kan tage det meste af grøn gruppe i en sommerlejr, og så er den store dag, hvor I kan få jeres 2. kl. mærke, nær. Så let er det!

Derefter skal I igennem porten til 1. kl. prøven (billede 4-6), og vi håber, mange må nå så langt. – Her er vejen også delt op i tre afsnit, ganske som i 2. kl. prøven. Kravene er naturligvis større, men princippet er det samme. Hvid vej er „Vintervejen“, lilla vej kan man færdes på hele året, og orange vej er „sommervejen“. Læg mærke til, at der på ruteskitsen er en vej, der fører til patruljeførertilværelset. Den er meget vigtig, og vi ønsker, der bliver trængsel på den vej.

Spejdervejen deler sig til slut (billede 7) i tre veje, seniorvejen – patruljeførervejen – medhjælpervejen. Når I står over for at skulle vælge, hvilken vej I skal gå videre af, må vi bede jer læse, hvad der står bag på ruteskitsen, og så tale med jeres fører om det.

Prøv til et førermøde og senere til et patruljemøde at følge vores tegneserie samtidig med, at I kigger på ruteskitsen og prøvebogen, så vil I få et godt overblik, og I vil opdage, at det er let at færdes på de nye veje.

Og så venter vi spændt på at høre om jeres erfaringer. Forslaget kører indtil 15. september 1968.

Rigtig god tur ønsker

Ane-Lise og Nete.

Mågernes naturrevolution 1967

.Nej, nej og atter nej! Nu må det
være slut!

Var det SPEJDERE, I sagde, I var?
Nej, nu skal jeg fortælle jer, hvad I er.
I er nogle centralopvarmede hyggemø-
deholdende, friskluftsskyende bænke-
biddere, som tror, I kan holde patrul-
jemøde et par timer hver uge og så
sige, at I „driver spejderarbejde“. Ja,

driver er måske et meget dækkende ord, men *spejderarbejde* har det ikke en pind at gøre med.

Det var en ynke at se jer til tropsturen i søndags. Jeg kan ikke få mig selv til at nævne navne, men I ved sikkert også udmærket, hvem af jer det var, der mødte med sorte gennembrudte strømper på. At de røde, tyndsålede, ellers ganske smarte sko, som en anden af jer bar, ikke egnede sig til en skovtur i søndags. Det fik den lykkelige ejer nok selv at føle. Til det føre passede de op-art-plastic-støvletter, som en tredje af jer havde på, bedre, men så kan jeg heller ikke sige mere pænt om den fodbeklædning.

Og var det så kun den ureglementerede påklædning, der ledte tanken hen på et omrejsende cirkus, og fik jer til at se helt forkerte ud, derude i naturen! Men det mest beklemmende ved det hele var, at det så ud som om I brød jer lige så lidt om skoven, som den brød sig om jer. En af jer glemte madpapiret, fire af jer smed bare kapslerne fra de medbragte sodavand, tre af jer afbarkede energisk alle grene i kom i nærheden af, og alle – uden undtagelse – hylede op om, hvor forfærdeligt der var i skoven, når det regnede, og spurgte om vi ikke kunne komme ind og spise.

Dagens højdepunkt var dog at opleve de besvarelser, som blev afleveret ved posterne ved det løb, som Susan havde arrangeret. Jeg skal ikke trætte jer med at genfortælle dem alle, men dagens tolv leveredes af den spejder, der frejdigt sagde, at hun kunne desværre ikke binde et dobbelt halvtik rundt om det træ, som dommeren bad hende om. Ja, det var da ikke, fordi knobet var hende ukendt, ok nej, det bandt de da til hver eneste patrulje-

møde. Det var det med to halve sløjfer og så en blyant igennem, ja, det kunne hun så godt, så godt, men om det store træ? Hvordan i alverden skulle hun dog kunne få løftet de to løkker op over hele den store krone? Desuden måtte dommeren også kunne se, at der skulle mindst ti gange så meget tov til, så det kunne hun ikke gøre, men, – hvis dommeren havde en blyant – så skulle det være hendes mindste kunst!

Måger! Hun var ikke en af vore, men hvem siger, at hun ikke lige såvel kunne have været det? Er vi ikke efterhånden forfaldet til den gamle slendrian med, at alting skal foregå i loka-

let? Vi botaniserer efter et ark papir, der er beregnet til at binde skolebøger ind i. Vi kan skrive morse på maskine og sy morse med korsting, men hvor længe er det siden, at vi har signaleret med pladerne? Vi kan den gamle køreplan fra 1955 forfra og bagfra, men har vi nogensinde studeret den, der hænger henne på stationen? Vi har en nødhjælpskasse, som vi holder i pæn orden, og selvfølgelig er jeg glad for, at vi aldrig har haft brug for at anvende den til større og mindre ulykker, men hvis vi fortsat skal tilbringe al vor tid som spejder nede i det lokale, så behøver vi kun pincetten; med den kan vi trække splinter ud ad den legemsdel, som de taler så meget om i fjernsynet, når nu bænkenene bliver slidt en lille smule mere.

Nej, Måger. Den står vi ikke model til, vel? Nu skal det være. Nu skal vi ud, og vi skal blive ude. Fra nu af og indtil sommerferien holder vi ikke ét eneste møde nede i det lokale, hvor vi så frimodigt sidder og synger vore gamle vemodige sange med „Ud, ud til sø og skov og friske vinde“ og „Tag din kæp, din dovne buksebrede bænkesluder“. Patruljemøderne holdes til den sædvanlige tid, men vi mødes ude ved det lille anlæg syd for byen, der kommer såmænd ikke andre end os. Vi mødes uanset vejret, så selv om I en dag i øsende regnvejrr får jeres mor til at køre sin lille Putte til patruljemøde, så skal I have røjser og regnfrakke med alligevel. Jeg kunne mægtig godt tænke mig, at vi blev ved lige til jul. Til den tid kunne vi så se, hvor meget af alt det, vi skulle gøre, som var komplet uigennemførligt, når vi ikke kom i lokalet. Jeg tror ikke, det er ret meget. Især ikke hvis vi sammenligner det med alt det, som vi med sikkerhed ved, at vi

ikke kan gøre, når vi evig og altid skal sidde og hænge dernede.

På vor gamle hæderkronede patruljestander står malet: *En måge rider på stormen*. Lad os vise de andre, det er rigtigt. Lad os vise dem, at vi kan bruge vore knob, hvor de andre blot kan binde dem. Vi vil lære vor by at kende ved at undersøge den med øjne og øre, i stedet for at slå op i en forældet vejviser. Og lad dem se, at det er meget sundere og sjovere at komme hjem med frisk luft i lungerne end med kolde tæer, fordi det trækker langs gulvet i lokalet.

Måger, er I med på den?

HUSK!

den nordiske konkurrence,
der slutter 1. maj!

HUSK!

at sende dit indlæg til
debatten om seniornavnet!

Bogen, jeg vil anmelde, hedder „Hvilket menneske“, og er skrevet af Nevil Shute. Bogen handler om en mand ved navn Tom Cutter, som starter et flyveselskab ved den Persiske Bugt.

Selskabet vokser hurtigt og han får en masse arbejdere under sig. Blandt sine mekanikere har han en mand, som fortæller de andre arbejdere om Gud. Dette fører en masse besværligheder med sig, og når man har vendt det sidste blad, spørger man sig selv om denne mand var en profet eller bare et almindeligt menneske.

Mette, „Blæksprutten“, Gedved trop.

SPÆNDINGEN UDLØST!

Det blev påny *Sct. Georgstroppen*, der besatte 1. pladsen i frimærkeindsamlingskonkurrencen. Troppen har ikke på noget tidspunkt været „truet“ i 1966-indsamlingen. De indsamlede 13 kg og 440 gram. Flot!

Til gengæld var trængslen om 2. pladsen stor. Den tilfalder en spire fra „Anne Stuart trop“. Hun har samlet 7 kg og 925 gram. Hendes nærmeste konkurrenter var 4. Sønderbro trop og flok, som samlede 7,6 kg og Humlebæk trop 7,5 kg.

Vi siger til lykke til de to vindere, som dels får en filmaften (1. præmien), dels en Trille-tegning (2. præmie).

Vi siger rigtig mange tak til alle, der har deltaget i indsamlingen i 1966. Resultatet tyder på megen flid ud over hele landet, og som I ser af vedstående liste er det pæne portioner, man er nået frem til. Det samlede resultat er blevet

111 kg og 130 gram.

Der er indsendt 37 dronningemærker og heraf tegner *Sct. Georgstroppen* sig for de fleste, nemlig 23. — Også et nydeligt resultat, som vi lykønsker med og siger tak for.

☆

Og så er vi klar til med fornyede kræfter at fortsætte frimærkeindsamlingen i 1967. Midlerne fra indsamlingen skal bruges til at købe inventar til de sydslesvigske pigespejders nye trænings- og lejrcenter.

De danske pigespejdere i Sydslesvig har nemlig købt en mindre landejendom på Østerby mark, ca. 14 km syd for Flensborg. Her er det tanken at indrette såvel et førertræningscenter som flere lejrpladser, som kan bruges af troppene i sommerlejr-tiden. Der forestår et meget stort arbejde med istandsættelse af ejendommen, men forlydender fra Sydslesvig vil vide, at spejdere tager fat med højt humør. — De har lovet os en artikel til næste nummer om gården.

Reglerne er som hidtil: Frimærkerne klippes med en pæn kant, indsendes trops-

	Alm. frimærker gram	Dron. mærker stk.
1. Brønderslev trop	0,750	
Broager flok	2,400	
3. Sønderbro trop	2,750	
Depotet	0,350	
Stengården trop	2,200	
1. Gladsaxe trop	1,900	
<i>Sct. Georgstroppen</i>	13,440	23
1. Glostrup flok	1,800	
Diverse	0,350	
2. Haderslev trop	1,860	
Svinninge trop	2,900	
Fasan trop	2,700	
Kløverflokken, Vodskov	1,300	
Humlebæk trop	7,500	
DDP, Odense	1,000	
Sct. Norberts trop	1,500	
3. Folehave trop	1,200	
1. Haslev trop	3,700	6
Elverhøj flok	1,500	4
Vassiaure trop	0,900	
7. Odense trop	4,375	
2. Risskov flok	1,600	
Mørkhøj flok	1,200	
Gladsaxe division	0,700	
2. Odense flok	2,700	
Ringkøbing flok	6,350	
Lemvig flok	1,430	
2. Ålborg trop	0,800	
Kerteminde trop	1,750	
Lene S. Nielsen	1,350	
7. Århus trop	3,250	
Kalvehave trop	1,400	
2. Odense trop	1,500	
4. København trop	0,550	
Hjålstaviken trop	0,700	
Skorping trop	0,150	
Vestermarie trop	0,500	
Hornbæk trop	0,350	
1. Gentofte trop	0,700	
4. Sønderbro trop og flok	7,600	
2. Palnatoke trop	0,200	
4. Århus trop og flok	1,525	
1. Højbjerg trop	1,800	
Spire fra Anne Stuart trop	7,925	
1. Silkeborg trop	2,800	
2. Næstved trop	2,200	4
1. Fredericia trop	3,725	
	111,130	37

vis i løbet af kalenderåret 1967, helst i portioner på op til 1 kg, til Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Og præmierne til de to kvikkest indsamlede troppe er i 1967 store.

God frimærkejagt — alle sammen!

„Stinkdyrene“s patruljehytte

„Stinkdyrene“ vil gerne vise os, hvordan de dyrker deres patruljeliv i en selvlavet hytte. „For det at have sit eget hjem, var nu bollen over å-et“, sagde patruljens lyse hoved. — Det var hende, man altid kunne finde i skyggen af det store elmetræ.

Hele vinteren blev brugt til planlægning, og da frosten var sunket i jorden kom der gang i værktøjet.

Er denne hytte noget for jer, så kan I her ganske kort høre, hvordan „Stinkdyrene“ anvendte hammer og skovl.

Den skulle ikke være for stor, den skulle falde godt ind i naturen, og materialerne skulle være granrafter og granskaller. „Ved jorden at blive, det tjener os bedst“, sagde de, og derfor blev den gravet noget ned i jorden.

Grunden blev gravet ud meget hurtigt, for gårdejeren kom en aften med sin traktor, og så var det gjort.

Skelettet af granrafter blev hejst. Først blev de 4 rækker stolper gravet ned, og de gennemgående remme og spær lagt op. Alt blev lavet i rafter. Ovenpå spærerne blev der lagt tagbrædder. Det var pakkassebrædder, de havde skaffet sig billigt. Et lag tagpap blev sømmet og svejset på, og ovenpå dette et lag ærtesten. Til sidst blev alle de græstørv man ved udgravningen forsigtigt havde skåret ud, lagt op ovenpå stenene. Disse sten er vigtige, da de virker som drænlag for det regnvand, som trænger igennem. Ved tagskægget lægges ovenpå taget på afstandsklodser en gennemgående rafte som vederlag for græstørvene. Se detailtegning nr. 1.

Tegning nr. 2 viser samlingen ved tagrygningen.

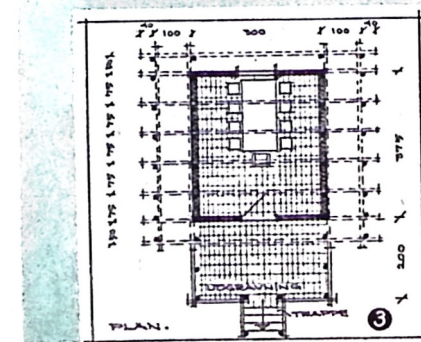
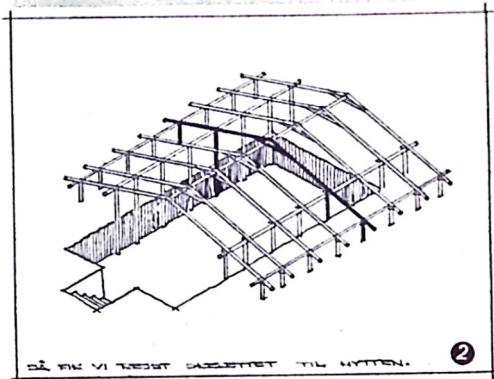
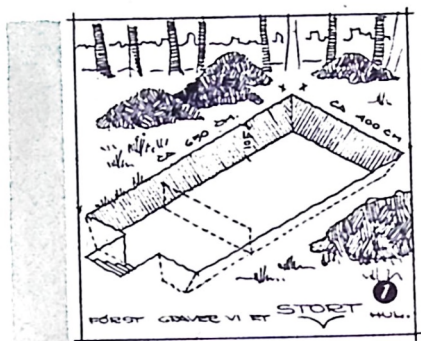
Væggene blev udvendig og indvendig beklædt med granskaller, for billigt skulle det være. Udvendig blev der påsømmet et lag plasticfolie, og imellem stolperne blev der fyldt ud med isolering.

Gulvet havde „Stinkdyrene“ tænkt sig at lave som et lerstampet gulv, men en gave fra en af forældrene i form af 600 mursten blev brugt i stedet. Disse blev lagt i 20 cm faststampet sand, som igen lå på et lag plasticfolie. Se tegning nr. 3.

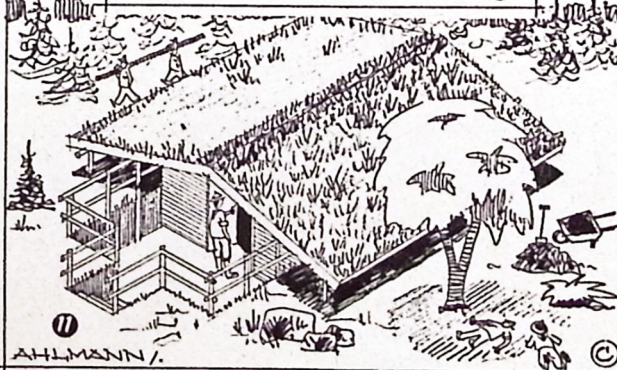
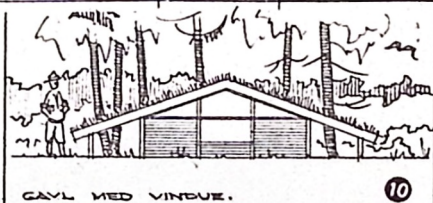
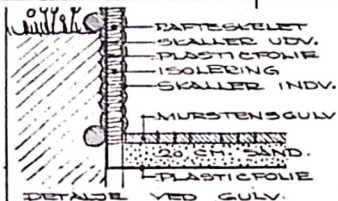
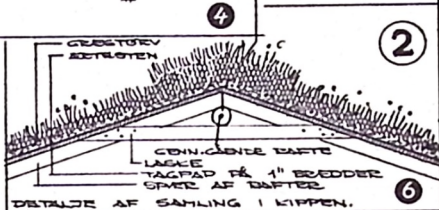
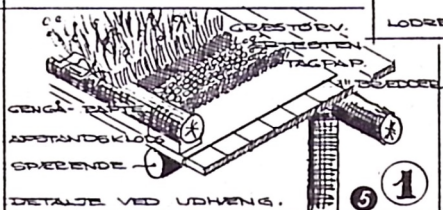
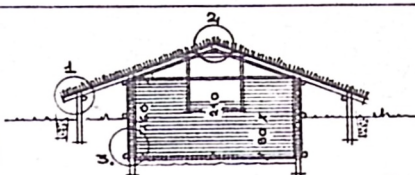
Jeg ved godt, det kan lyde nemt efter en tegning og beskrivelse at bygge en sådan

patruljehytte. Et stort arbejde blev der lagt i det, og alle „lemmerne“ var aktive. Glæden ved at eje denne selvbyggede hule var så stor, at det sammenhold, der var i patruljen ved dette blev endnu større. „Det bliver svært at slippe den engang“, sagde P.F., da hele patruljen efter indvielsen stille kortede hjem.

AHLMANN.

Blå-grønt stof ☆ ☆ ☆

KLØVERARBEJDET

FREMMEDORD -

Mnemoteknik eller Mnemonik

Dette ord kommer af det græske mnemo: jeg erindrer, og betyder hukommelseskunst.

Alle bogstaverne i mnemoteknik skal udtales, og hvis man — mens man siger ordet — mimrer med næse og mund som en kanin, volder det ingen vanskelighed.

Hukommelseskunst vil sige ved hjælp af ord, billeder eller forestillinger at indprente sig noget huskestof, som ellers kan være svært at få til at sidde fast. Den kendte knude på lommeterklædet, som f. eks. skal huske på et brev der skal i postkassen, er

typisk mnemoteknik. — Nedenfor et andet eksempel.

Det kan måske være svært at huske, hvilke tal de romerske bogstaver L C D M står for: L = 50, C = 100, D = 500, M = 1000. Her kommer så, hvordan man kan huske tallene fra hinanden ved hjælp af mnemoteknik:

LAD	CECILIE	DOG	MALE
L	C	D	M
50	100	500	1000

Sommerboligen - teltet

„På det smukt rejste telt kendes den ordentlige patrulje“. Den sætning stod at læse i „Pigespejderne“ for mange år siden. Heldigvis er der da mange ordentlige patruljer. Måske kan det efterfølgende hjælpe til, at endnu flere af „slagsen“ kommer til.

For lige så vel som vi vist alle kan lide, at der er ordentligt og rent derhjemme, at vinduerne er hele, at dørene kan lukkes uden besvær og at taget ikke slår buler af bare forfald, kan vi vist også lide at have orden i vor sommerbolig, teltet.

Man har nu engang ikke den fulde glæde af teltet, hvis det ikke står godt, selv om det måtte være helt og rent, og omvendt er det heller ikke meget bevendt, at teltet står godt, hvis det er hullet som en si og ikke kan lukkes, fordi alle bændler er borte med blæsten.

Hvis man passer sit telt godt, belønner det til gengæld een med trofast venskab gennem mange år!

Telt og telt er to ting

Anno 1967 er telte så mange ting. Lige fra hyggelige legetelte til pompøse campingtelte med adskillige ind- og udbygninger. „Teltarkitekturen“ — om vi må bruge det udtryk — er i vældig udvikling.

Også spejderteltet udvikles. Det canadiske telt, som er forbillede for vore telte, er blevet bedre med årene. Men „spejdertelte“ er også mange ting. Det kan være det lille hyggelige 1-mands-telt, eller det kan være patruljeteltet med god tagregnsning på.

Hvad skal det bruges til

Inden man køber et nyt telt, er det klogt at overveje, hvad teltet skal bruges til — om

det skal være et telt, hele patruljen kan have sit „sommerhjem“ i, eller det bare skal være et lille hyggeligt tids-fordriv-telt.

Skal teltet være for hele patruljen er det også klogt at se på, om det fortrinsvis skal bruges i sommerlejren, hvor det lejrtden igennem står på samme sted, og hvor transporten til og fra lejren foregår med tog eller bil. Eller det skal meget i brug på week-enture, hvor transporten af det foregår på en cykel.

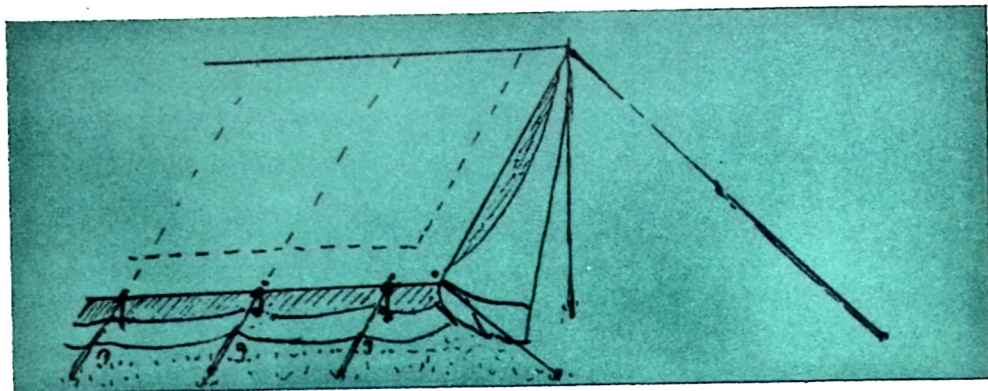
På standlejr (sommerlejren) udmærker det kraftige telt sig, men i den forbindelse er det værd at huske på, at jo kraftigere teltet er, des tungere er det selvfølgelig.

Man kan aflæse teltets „kraftighed“ i betegnelsen „oz“. (oz er forkortelsen for den engelske vægtenhed ounce). Kraftige telte fremstilles fortrinsvis i „Army duck“ (svært stof) eller i „cottonette“ (stærkt bomuldsstof). Cottonette-teltene er meget lettere end army duck-teltene. Army duck-teltene leveres i enten „8 oz“ eller „7 oz“.

Korpsets standardtelte egner sig glimrende til at modstå det vekslende danske sommervejr. Standard-teltet er ca. 2,80 m langt, 2,50 m bredt og 2,00 m højt. I et sådant telt er der god plads til seks piger. Til standardteltet hører ikke oversejl. Det må leveres særskilt.

Underlag til teltene må der til — løse underlag, så vi kan få rystet dem godt for snavs hver dag, og sådan at det kan slås til side, så græsset under teltet får luft.

Det er jo en gylden regel, at soveposer og madrasvår anbringes skiftevis i den ene side af teltet og i den anden, en dag ad gangen hvert sted. Derved sikrer man dels at græsset får luft, og at sliddet på „græsgulvet“ bliver nogenlunde ligeligt fordelt.

Det må mærkes

Selvfølgelig skal teltet mærkes. Patruljens og troppens navn sys — eller tegnes med tusch — på teltets græskant, på indersiden af oversejlet, på underlag, teltpose og plokpose. På teltstængerne brændes navnet og hvorfor ikke lige male plokhovederne i patruljens farve, når I alligevel er i gang med at mærke teltet.

Teltet rejses

Det er ingen kunst at få et telt rejst — men det er noget af en kunst at få et telt rejst *rigtigt*, så det ikke alene står godt, men også får en god behandling. Alt for mange telte har lidt en for tidlig død, fordi de ikke er blevet rejst og passet ordentligt.

- 1: Først breder vi underlaget ud på jorden og strækker det rigtigt.
- 2: Teltet lægges ud over
- 3: Hjørne og gavlplokke slås fast
- 4: Sidevægge og gavlvægge trækkes ud, så de ligger lige over grundplokkene
- 5: Bardunerne plokkes i — se tegningen — de to midterste barduner lige ud og de to hjørnebarduner skråt ud (de skal stå parallelle). Endebardunerne „deles ud“
- 6: Slæk igen bardunerne, og sæt teltstængerne i
- 7: Stram påny bardunerne og stram dermed teltet op. De to teltstænger skal stå lige, og når man sigter mellem de to en-

debarduner skal man kun se een stang, hvis teltet står rigtigt. Ende- og hjørnebarduner skal stå stramt, side- og regnfangsbarduner blot „lukket til“.

- 8: Forhåbentlig står jert telt nu uden buler og svaj i ryggen
- 9: Oversejlet kan nu rejses over teltet. (Se iøvrigt håndbogen).

Den daglige pleje

Den daglige pleje af teltet er lige så vigtig, for et telt har krav på kærlig pleje fra tidlig morgen til sen aften.

Man må passe sit telt sådan, at det står med lige ryg og glatte, spændte flader. Bardunerne skal slækkes og spændes alt efter vejrliget.

Stramningen af bardunerne er meget vigtigt. Hvis man kommer til at stramme dem for meget, kan man risikere at stramme teltet skævt, og det var jo ikke meningen.

Hvis det er fint vejr om morgenen, starter man med at „skørte“ teltet op. Gavlene bindes op — men rulles ikke endnu — græskanten løsnes og bindes op. Når teltet op ad formiddagen er godt tørt kan gavlene og sidevæggene rulles op og bindes fast med de bændler, som er fastsyet indvendig og udvendig på teltet langs med sommene. Stram teltet op.

Inden duggen falder om aftenen rulles teltet ned igen og græskanten sættes igen

fast i grundpløkkene. Bardunerne slækkes, og inden man kryber i poserne slækkes bardunerne endnu engang. Så kan teltet nemlig tåle en regnbyge i nattens løb eller en kraftig morgendug.

Skulle der i nattens løb komme en ordentlig tordenskylle, må I alligevel driste jer ud og se barduner og pløkke efter endnu en gang.

At „skørte“ et telt op vil sige, at man løfter det nederste af teltet op fra grunden. Med en lille snor (ikke tjæret) eller bændel, som sættes igennem „øjet“ til pløkken ved grunden, og en lille træpind kan man løfte teltet. Træpinden, som snoren er bundet til, fastgøres i ringene til side- og hjørnebarduner. Pløkkene bliver naturligvis i grunden.

„Færdelsesregler“

Selvfølgelig vader man aldrig med fodtøj ind på underlag eller soveposer. Selvfølgelig slår man aldrig som i teltstængerne. Tænk, hvis I glemte at tage det ud, når teltet skulle pakkes sammen. Det kunne let flænge teltet. Brug i stedet en teltknag.

Selvfølgelig spænder man ikke en snor ud imellem teltstængerne til garderobestang. Det ødelægger teltets ryg. (Har I fast overligger i jeres telt, så lad også være med at hænge bøjler over den — resultatet bliver det samme, ryggen ødelægges). Selvfølgelig bruger man ikke bardunerne til tørrestativ, så kommer teltet i alt fald aldrig til at stå pænt.

Selvfølgelig anbringer man ikke rygsækstativet så tæt på teltryggen, at det rører og teltet slår buler, selvfølgelig er rygsækstativet også så lavt, at det samme uheldige ikke sker. Selvfølgelig stables soveposer og madrasvår heller ikke så tæt på teltvæggen, at det rører.

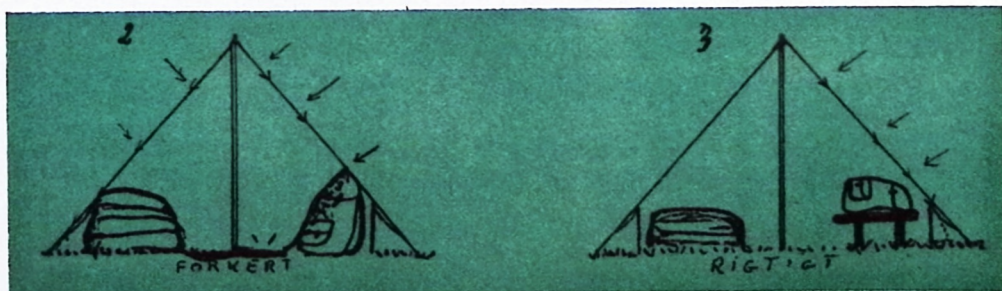
Pas på ikke at røre teltdugen i regnvejre. I regnvejr trækker telstoffet sig sammen — det samme gør bardunerne, hvorfor de må slækkes for ikke at stramme for meget — og bliver regntæt. Rører man ved det, virker trådsammentrækningen i stoffet ikke og vandet får et hul at løbe igennem. Dæk soveposer og madrasvår godt til med det regntætte underlag og pas på at intet rører teltdugen.

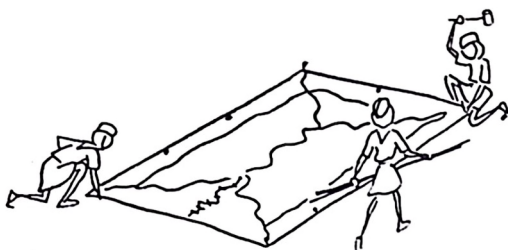
Teltet tages ned

Når teltet skal ned, fjernes naturligvis alt, hvad man har haft inden i. Først slækkes bardunerne, stængerne tages ud, side- og hjørnepløkke tages op, og bardunerne rindes op, grundpløkkene tages op. Pløkkene samles.

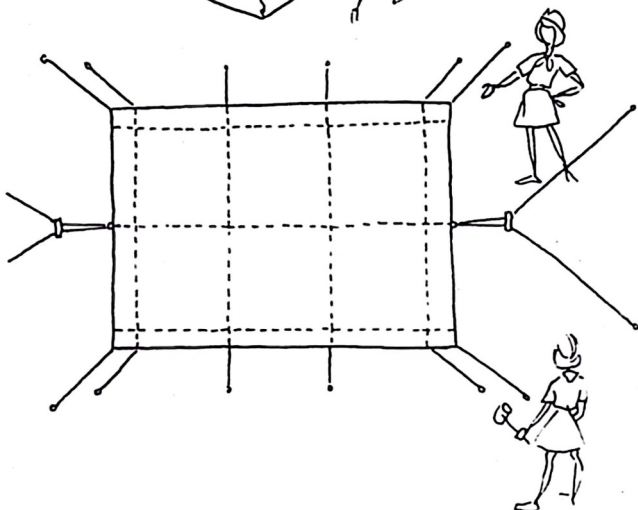
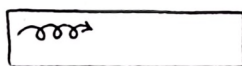
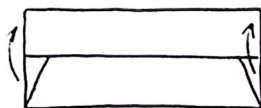
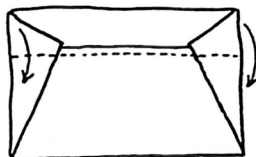
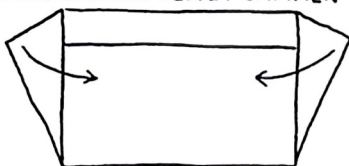
Teltet lægges sammen, se tegningen, først bøjes græskanten ind, derpå gavlene og så den nederste tredjedel, hvor bardunerne er, og endelig sidste tredjedel. Børst teltet godt så I ikke får en hel græsmark med jer hjem. Teltet rulles stramt sammen.

Men hvad nu, hvis det regner, når I skal hjem fra lejr. Hvis I ikke har mulighed for at lade teltet stå under opsyn til „tørre“ tider, må I jo pakke det sammen, men sørg

SÅLEDES LÆGGES TELTET SAMMEN

for at få det pakket ud til tørring hurtigst muligt igen. Det tager kun få timer, inden teltet er jordslået. Er teltet meget vådt, så „prop“ det sammen i posen. Underlag må aldrig rulles om et fugtigt telt.

I vinterhi

Når I kommer hjem fra lejr, se da efter, at teltet er helt tørt. Den mindste smule fugt kan resultere i, at det bliver jordslået eller muggent.

Før teltet gemmes for vinteren på et tørt sted, spred det da ud på et rent gulv og børst det grundigt med en skurebørste, børst græskant og teltvæggen en ekstra gang, også indvendigt. Husk også underlaget.

I må ikke bruge sæbe eller nogen form for rensemiddel til teltet, da I derved risikerer at ødelægge imprægneringen. Det er ikke nogen dårlig idé at have en skurebør-

ste med på lejr til at børste teltet med inden det tages ned, men husk kun at børste, når teltet er tørt. Er det vådt, risikerer I at tvære snavset ud. Lad kun teltet vaske, hvis det trænger til at blive imprægneret.

Skulle teltet ved et uheld være blevet meget jordslået, så prøv om I kan finde et sted, hvor I kan slå det op og lade det stå i 1–2 uger, vejr og vind vil da blege på det. Børst det grundigt inden det gemmes. I må hellere lade jeres telt være jordslået end få noget gjort ved det, da jordslået kun kan fjernes ved en blegning, og det vil virke nedbrydende på teltdugen.

Teltet skal også på anden måde ses efter ved hjemkomsten. Bændler, som måtte være gået af, sys igen, skæve pløkke rettes ud, og skulle malingen på pløkhovederne være slidt af, males de påny, så teltet er klar til brug, når vinteren er forbi.

EN TROP BERETTER

Ramme trop

Startet 1961
17 blåmejsler
22 spejdere
1 tropsfører

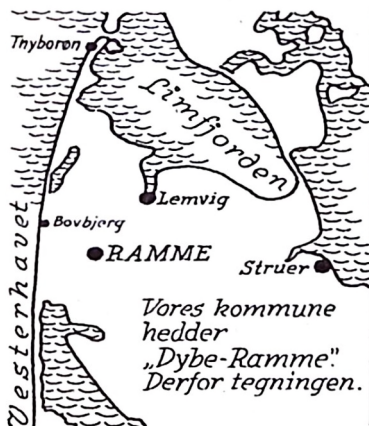
Ved I at RAMME TROP er korpsets vestligste trop? Nej, vi vidste det heller ikke, før vi fik det at vide. Jamen, hvor ligger dog RAMME? — Prøv at se på tegningen.

Vi vil gerne fortælle lidt om vores trop, og om de fordele, vi synes, vi har, fremfor jer, der bor i de store byer. Herude er der altid frisk luft, og store vidder, hvor man kan se langt omkring. Der er kun ca. 6–8 km til det store Vesterhav med de pragtfulde solnedgange, og kun 3–4 km til en plantage, hvor vi rigtig kan boltre os. Her må vi sætte telte op, og tænde bål, lave lejrarbejder og m. m. Brænde er der nok

af, og et afvekslende terræn til øvelser og ture.

Hvad laver vi ellers i sådan en lille by (ca. 500 indbyggere)? Vi har et vældigt godt samarbejde med FDF, med fælles nytårsparade, fastelavnstur, Sct. Hansbål samt et årligt orienteringsløb.

Foruden almindeligt patrulje- og tropsarbejde har vi hvert år en julemesse, hvor blåmejsler og spejdere laver mange fine ting til at sælge, bl. a. peddigror, mosaik, strikkede og broderede ting samt julepynt m. m. Nu til sommer glæder vi os alle til at komme på divisionslejr med divisionsens 10 andre troppe v. V. Vandet sø.

Et duelighedstegn på ærmet er bedre end ti i tankerne.

Liden bardun kan vælte stor spejder.

Mange kokke fortærer maden.

Renlighed er en god ting, sagde spejderen, hun bad om lejrens tandbørste.

INDBYDELSE

Vil du se Rodbjerggård?

Er du over 13 år og har 2. kl. prøven, kan du være med til at indvie korpsets nyeste lejrplads ved *Vork* i en patruljeførerlejr, arrangeret af Østjyllands distrikt, fra den 2. til 8. juli.

Pris: 70 kr. plus rejse.

Tilmeldelse samt depositum kr. 20 senest 25. april gennem din tropsfører til

*Joan Møller,
Højdedraget 7, Skanderborg.*

Udlandet

Fra Sverige er der indløbet en række indbydelser til distriktslejre i anledning af det internationale år. Desværre ligger flere af disse lejre tidsmæssigt helt eller delvis uden for den danske skoleferie, så det vil være umuligt for danske spejdere i skolealderen at deltage, men her kommer en enkelt indbydelse, som muligvis kan have interesse.

Sverige.

21 C. Örnölejren.

Södertörn SSF distrikt indbyder 6-8 pigespejdere (min. alder 12 år) + 1 fører til at deltage i distriktets lejr, hvor der ventes deltagelse fra en række europæiske lande.

Tid: 25. juli til 5. august + ophold i private hjem efter lejren.

Sted: Örnö, i den Stockholmske skærgård.

Pris: 90 sv. kr. + rejseudgifter.

Ansøgningsfrist: 25. april.

International jubilæumslejr, Ceylon, 1968.

Ceylons pigespejdere afholder jubilæumslejr i 10 dage i februar 1968 ved hovedstaden Colombo.

Der indbydes fra Danmark: 2 førere, 2 seniorspejdere og 6 spejdere (min. 15 år). Lejrkontingent: ca. 150 kr. Der tilbydes en uges ophold i private hjem før eller efter lejren.

Deltagerne betaler selv alle rejseudgifter.

Der vil senere komme nærmere oplysninger om lejren, men skulle nogen være interesseret, er det jo ikke for tidligt at begynde at spare sammen til en sådan tur.

SE HER - PF - PA - SE HER.

Sydjyllands distrikt afholder PF-træning på Troldhøj fra søndag den 30. juli til lørdag den 5. august 1967.

Er du fyldt 13 år?

Har du mod på livet?

Har du 2. kl. prøven?

Har du en skarp dolk?

Har du et kompas?

Har du masser af humør?

og

Har du lyst til en rigtig PF-lejr med masser af primitivt stof —

SÅ MELD DIG!

Lejren koster 70 kr. (+ rejse), men lad ikke det afskrække dig. Tag fat med det samme og tjen selv — og tal så med din tropsfører om det.

Tilmeldelse med din tropsførers underskrift og depositum, kr. 20 sendes senest 25. april til Gurli Christiansen, Snerlevej 10, Vejle. *Gurli Christiansen, Inger Ovesen.*

Patruljeførerlejr

Frederiksberg distrikt afholder patruljeførerlejr på Jægergården, Ørnholmvej pr. Snekkersten i tiden 2. til 8. juli 1967.

Er du fyldt 13 år, har 2. kl. prøven, bor et eller andet sted i Danmark, er du velkommen, men vi kan kun have 75 deltagere, så skynd dig at sende tilmeldelse — i hvert fald inden 1. maj til Esther Ulriksen, Dianavej 29, Rødovre. Samtidig indbetales et depositum på 20 kr. til giro nr. 317 79. Lejren koster 70 kr. Det resterende beløb, kr. 50,- betaler du ved ankomsten.

Tilmeldelsen, som skal attesteres af din tropsfører, skal indeholde navn, adresse, alder og dygtighedsgrad.

Befordringen må du selv sørge for, men prøv at tale med din tropsfører om evt. tilskud fra tropskassen.

Hver deltager vil få tilsendt et udforligt lejrprogram. Lejren ledes af DTCA Else Johansen og DTC Esther Ulriksen.

Vi glæder os til at høre fra dig.

Venlig hilsen
Esther Ulriksen.

Pionerer

til *Rodbjerggård*, Vork, 15–17 år, i tiden 25. juni til 1. juli, eller 2. juli til 8. juli, eller 9. juli til 15. juli. — Køkkenhjælpere samme sted fra 23. juli til 30. juli. Ophold frit, rejsen betaler du selv. 2 pionerer til *Jægergården* i midten af juli. *Snarlig* henvendelse til instruktørkontoret, Hunderupvej 67, Odense.

Jægergården

søger hjælp i de travle sommermåneder.

Arbejdet er alsidigt og afvekslende, man må være parat til at tage fat både inde og ude. Er der en eller to raske spejdere over 16 år, der har lyst til at opleve en morsom sommer eller en del af sommeren, så meld jer nu.

Vi har brug for hjælp i tiden fra 20. juni og til midt i august. Løn efter aftale. Skriftlig ansøgning, evt. med lønkrav, sendes til:

Grethe Jørgensen (Tom),
Jægergården, Ørnholmvej Snekkersten.

Vær klog, spar bekymringer og besvær, lær husholdning mens du er ung -

Så du det program for Spejderskolen, — Det Danske Pigespejderkorps Husholdningsskole — som din tropsfører fik tilsendt i november?

Der er endnu nogle ledige pladser til det skoleår, der skal begynde til september, hvor spejdere i 16–20 års alderen, under opfindsomme husholdningslærerinders vejledning, dygtiggør sig i alt det, der letter en moderne kvindes daglige arbejde på det huslige område.

Amtstilskud kan søges inden 1. juli, og det er der mange elever, der benytter sig af.

Skriv selv efter et program, hvis du er interesseret i at få en af de ledige pladser.

Ingeborg Jessen,
Spejderskolen, Korinth, Fyn.

Vi går i gang med duelighedstegn

UNESCO-MÆRKET

Synes du ikke, UNESCO lyder som en spændende kode? Hvad står denne række af bogstaver mon for? De to første bogstaver kender du sikkert, de står for United Nations eller de Forenede Nationer, som vi kalder det på dansk. UN er moderorganisationen for en hel række organisationer herunder også UNESCO. Hvis vi tager alle bogstaverne, står der: United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, og dette betyder på dansk „Forenede Nationers organisation for undervisning, videnskab og kultur.“

Her i Danmark har alle børn ret til gratis skolegang, ingen af os behøver at sulte, og syge kan få lægehjælp. Alt dette og meget mere tager vi som den største selvfølge, men mon du ved, (skolegang og oplysning til trods), at to trediedele af jordens mennesker lever i underudviklede lande. Deres tilværelse er præget af fattigdom, nød og sult, sygdom og alt for tidlig død. Over halvdelen af de voksne i U-landene kan ikke læse eller skrive. 300 millioner børn kan ikke komme i skole, fordi der savnes uddannede folk. Under mottoet „Hjælp til selvhjælp“ søger UNESCO bl. meget andet at uddanne lærere og ungdomsledere på forskellige uddannelsescentre. Her lærer de ikke blot at læse og skrive, men ting som hygiejne, barnepleje, agerbrug, kvægavl, madlavning og boligbyggeri, vævning og andre håndværk må tages med. Efter endt uddannelse tager disse lærere så ud blandt deres egne og søger at videregive de kundskaber, som de selv har erhvervet sig.

Science = Videnskab er også et nødvendigt punkt, for uden den videnskabelige forskning, ville folk ikke være i stand til at vide, hvordan de forskellige sygdomme bekæmpes, hvordan man opnår de bedste af-

groder, den højeste mælkeproduktion eller hvorledes man bygger de bedste boliger etc.

Cultural = kultur. UNESCO fremhæver, at alle har lige ret, og at alles kultur, traditioner og mål fortjener samme agtelse, noget vi nok tit er tilbøjelige til at glemme. Der er brug for biblioteker, museer, kunstsamlinger, udstillinger, oversættelser, presse, radio og fjernsyn.

Som du ser, har UNESCO et stort virkefelt, og det er givet, at UNESCO har brug for uanede mængder af penge for at være i stand til at udføre det store hjælpearbejde. Hvert medlemsland (der er nu 120) betaler i forhold til befolkningstal og nationalindtægter. Desuden er der noget, der hedder UNESCO's gavekuponplan og her kommer du ind i billedet, for her er et af de steder, hvor netop du kan sætte ind og give dit bidrag til dette interessante arbejde. Gavekuponplanen har det formål at skaffe midler til indkøb af undervisningsmateriel til børn og voksne lige fra vægtavler, blyanter og bøger til radioer og filmapparater.

Gennem UNESCO's kuponplan kan du endvidere støtte FAO's verdensomfattende „Frihed for sult“ kampagne. Nærmere om kuponplanen under punkt 3.

Lad os gå over til de tre punkter, som du skal kunne for at få UNESCO-mærket:

Punkt 1. Kende UNESCO's formål, organisation og arbejdsmetoder. Korpskontoret har en god lille piece kaldet UNESCO, der i korte træk omtaler UNESCO's arbejdsfelter. Ved henvendelse på Mellemfolkeligt Samvirke kan du få næsten alt, hvad du har brug for af bøger og billedmateriale. Særlig kan anbefales „Hvad er UNESCO“ samt „UNESCO over alle grænser“. Mel-

lemfolkeligt Samvirkes adr.: Nørrebrogade 88, Kbh. N., tlf. (01) 39 86 33. Hvis du bor i København, vil jeg råde dig til at tage derind og snakke med dem. De er vældig søde og hjælpsomme med alle oplysninger. Desuden findes endnu en kommission nemlig Dansk Unesco Nationalkommission adr.: V. Voldgade 131, tlf. 15 54 43. Også de vil gerne hjælpe dig med, hvad du har brug for.

Punkt 2. Vide i hvilke lande UNESCO arbejder. Dette finder du frem til ved at studere alle de mange piecer, du kan få begge steder.

Punkt 3. Have lavet en scrapbog fra et af UNESCO's arbejdsfelter. Til dette punkt er det, at du kan bruge UNESCO's kuponplan. I den fortræffelige UNESCO piece

fra korpskontoret vil du finde alle oplysninger ang. kuponplanen. Vi gør dog her lige opmærksom på, at Mellemfolkeligt Samvirke har fået ny adr. Nørrebrogade 88 og ikke som opgivet i pjecen, Kronprinsessegade 32.

Få hele patruljen til at deltage, og I vil opdage, hvor interessant det er at arbejde med. I vil selv via Mellemfolkeligt Samvirke komme i kontakt med det projekt, I ønsker at støtte, idet I selv sender et brev med kuponerne, som er gyldigt betalingsmiddel overalt, hvor UNESCO arbejder. Modtageren indkøber så det ønskede materiale og kvitterer med et brev til den danske afsender, og så er det op til jer at holde forbindelsen ved lige, for så er betingelserne til stede for at få lavet en fin scrapbog fra et af UNESCO's arbejdsfelter.

God arbejdslyst ønsker

Det internationale udvalg.

Undervisningsbehovet er stort blandt flygtningebørn f. eks. Gaza-området, hvorfra billedet her kommer og viser den første nodskole i Khan-Funis-lejren, holdt i sandet med primitive hjælpemidler.

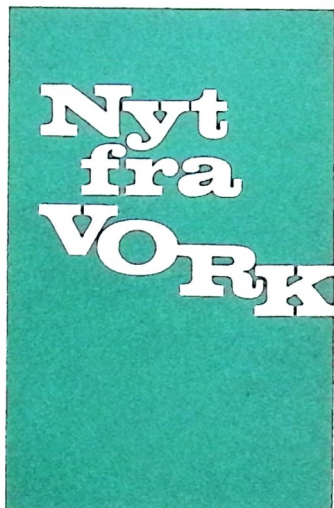
Der er en meget smuk udsigt fra den øverste lejrplads ud over Vejle å-dalen.

Bag gården ligger en stor lejrplads, som ser sådan ud.

Stuehuset, som nu skal indrettes til brug ved indendørs træninger.

Mellem den store lejrplads
ved gården og lejrpladsen
nede ved åen ligger denne
lille hyggelige lejrplads.

Det er nu besluttet at bygningerne til vores nye ejendom „Rodbjerggård“ ved Vork i Jylland skal sættes i stand og moderniseres på forskellig måde, så bygningerne kan anvendes hele året. Så snart det er muligt, skal dette arbejde gøres, så vi kan komme til at bruge gården til foretræninger. — Det koster mange penge — men vi har været så heldige, at vi har fået 60.000 kr. fra Friluftsrådet. Pengene kommer fra tipsmidlerne til Ungdommens Friluftsliv. — Der skal også på lejrpladserne gøres forskellige ting, blandt andet skal de sanitære forhold bringes i orden. Vi vil jo gerne kunne gøre brug af lejrpladserne, allerede i sommer.

Man kan ikke blive træt af
at beundre den smukke
udsigt fra den øverste
lejrplads.

„Rodbjerggård“ ligger ikke
lige til vejen, men som
billedet viser, er der ikke
langt ned til selve
Vork by.

MIN MENING...

Og lad os
også høre
din mening!

Kære spejderkammerater!

Hvorfor skulle vi ikke fejre det nye års komme. Mette skriver, at vi lader det skinne igennem, „at vi ikke er spejder for ingenting“. Så lad os vise, at vi mener det virkeligt, og at det passer!

Nytårsparaden er ikke så stor en parade som Valdemarsdag og sommermønstringen. Men derfor skulle alle vel nok kunne møde op, selvom det er koldt. En spejder tager vanskelighederne med godt humør. Det er da hyggeligt at komme i kirke. Det kommer Det Danske Pigespejderkorps jo ikke hver søndag!

Det med en fest er noget pjat. For det første går vi ind i det nye spejderår, og selv om spejderarbejdet er frivilligt, så ligger der en del alvor bag det. For det andet er der så mange fester og andre sjove ting på andre tider af året, så det behøver ikke at afloze nytårsparaden.

Kære postboxvenner!

I dag er der mange spændende tilbud fra Grækehland, dels engelskskrivende: 1 sp. 22 år og tre blinde, 18, 19 og 24 år, dels franskskrivende: flere spejdere 14-17 år, hvoraf en 15-årig midlertidigt bor i Libyen, og endelig en italienskskrivende sp., 14 år, som også bor i Libyen.

Desuden Argentina: 1 sp. 17 år (engelskskrivende).

Australien: 4 sp. 12-13 år, 2 sp. 15 år.

Finland: Flere sp. 13-17 år, mange skriver engelsk, hvis I foretrækker det for svensk.

Norge: 1 sp. 17 år.

Skotland: 1 sp. på 12 og en på 14 år.

Sydafrika: 1 blåmejseflokk, flere sp. 10-13 år, en enkelt på 17.

U.S.A.: 1 blåmejsmedhjælper 15 år, mange spejdere 14-15 år, og der kan I som regel få penneveninder i alle aldre.

Venlig hilsen
Mummy

Selvfølgelig skal nytårsparaden ikke fejres inden døre! Vi skal ud med fanerne (ellers bliver de jo aldrig luftet) og i kirke. Derfor kan traditionerne da godt brydes ved, at man laver en lille „fest“ på spejdervis og med henblik på det nye spejderår.

Lad os beholde nytårsparaden. Den hører med til det højtidelige, og det er da også en flot parade.

Med spejderhilsen

Fanebærer Lolle, „Hjorten“ og
fanevagt Rap, „Lærken“ i 2. Aarhus.

Kupon til postboxen

sendes til postboxsekretær fru Margareta Enggard, Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Indsendt den	Postbox nr.
Jeg ønsker gennem DDP's postbox	
kontakt med en spejderkammerat fra	
(land) evt.....	
Mit navn er	
Adresse	
.....	
.....	
..... Alder	
Jeg kan skrive og forstå følgende	
sprog:	
Jeg har i forvejen gennem postboxen	
fået adresser på pigespejdere i (lan-	
de)	
Vedlagt følger kr. 1,50 i frimærker.	

NØDRÅB *fra Afrika*

Vil du have et fadderskab for en afrikansk dreng fra „Starehe Boy's Centre“ i Kenya - så meld jer nu!

Kære spejdere!

Hvad ville jeres trop sige til at få et adoptivbarn? For 200 kr. om året, d. v. s. 3-4 kroner pr. spejder, kan I hjælpe en dreng i Kenya til at gå i skole. Men det er ikke kun et spørgsmål om skolegang. Et barn, der ellers må tilbringe hele sin dag på gaden med at tigge og stjæle for at få lidt mad, kan I hjælpe ind i ordnede forhold, sørge for, at han får mad og tøj og bliver hjulpet af venlige mennesker. Det er dyrt at lade en dreng gå på kostskole, og hvis vi skulle betale for, at han kunne bo der, ville det koste 700 kroner om året. Det tror jeg ikke, mange troppe kan klare, så vi har fået lov til kun at betale for en drengs dagophold, og det kan klares for 200 kr. om året. Nu ville nogle af jer måske spørge, hvorfor vi ikke kan hjælpe en pige i stedet for. Der er også oprettet en skole for piger, men piger er meget dyrere at opdrage end drenge, så beløbet ville blive for stort for en trop.

Nu skal I høre lidt om skolen: „Starehe Boy's Centre“ hedder den og ligger i Nairobi, Kenyas hovedstad. I ved sikkert, at Kenya er et udviklingsland, og det betyder, at det teknisk set står tilbage for f. eks. Danmark. Mange mennesker bor i usunde hytter eller skure, og de fleste af dem sultner. Nogle forældre har simpelthen ikke mad til deres børn, så når disse når en vis alder, bliver de sat på gaden for at klare sig selv. Sådanne drenge findes der mange af i Kenya, mest i alderen fra 7-15 år. De går og får alle mulige sygdomme og trænger i al-

lerhøjeste grad til god behandling og pleje. For seks år siden besluttede en barmhjertig mand, Mr. Geoffrey, der er leder af Kenyas nationale ungdomstjeneste, at hjælpe disse drenge til en bedre tilværelse. Han begyndte i det små med at holde skole for dem i nogle usle små blikskure, men med hjælp fra mange venlige mennesker er dette i dag blevet til en moderne kostskole med sovesale, køkken, sygesal, skolelokaler og værksteder, hvor de største drenge kan lære et håndværk. Da de hjemløse drenge i Kenya hørte om dette dejlige sted, hvor man kunne få mad og tøj, strømmede de til i snesevis, men så mange elever kan skolen slet ikke have, med mindre den får hjælp udefra.

Det er her jeres trop kommer ind i billedet. I forvejen har vi hjulpet: „Starehe Boy's Centre“ gennem spejderhjælpen, men problemet er meget stort og langt fra løst. Hvis jeres trop kunne tænke sig at hjælpe en dreng i Kenya, som I kunne brevveksle med og have et billede hængende af i jeres tropslokale, så skriv til mig så hurtigt som muligt, så vi kan få jeres sponser-ship (fadderskab) i orden. Jeg håber, at mange af jer vil hjælpe.

Med spejderhilsen *Sorte*.

Min adresse er: Susanne Barding, Sct. Annægade 36³, København K. (AM 2749x)

☆

PS. Hvis I får lyst til at tage dette arbejde op, må I være indforstået med, at det skal gennemføres - det skal gøres fuldt og helt, ikke stykkevis og delt. *Red.*

Hist og her

KLIP FRA IND- OG UDLAND

— Lolland Vest-divisionen har gjort os opmærksomme på, at vi var skyldige i en slem trykfejl i sidste „Hist og her“. Vi havde nemlig skrevet at 2. Nakskov trop havde taget initiativ til dannelse af „et spejderkorps“ — Selvfølgelig skulle der have stået „spejdermusikkorps“. Om forladelse for dette og om forladelse for at vi har ladet 2. Nakskov trop alene om æren. Den tilfalder hele divisionen.

— I Rye ser man frem til at kunne tage Ry Roklubs tidligere klubhus i brug som trophus. Pigerne har fået huset vederlagsfrit overdraget mod selv at bekoste istandsættelsen — den er dog anslået til at koste 7.000 kr.

— I Viby ved Århus har man holdt stor fest for at skaffe endnu flere midler til opførelse af en hytte.

— Skjern-spejderne har fået nyt mødelokale i et kælderlokale i Toldbygningen, mens man venter på at kunne realisere drømmene om et spejderhus ved Fredensgade.

— Viberne, Hjortholm trop vandt det „lette“ løb ved det årlige fælles orienterings-

løb i Rude skov. „Mellemløbet“ vandt Charlotte Michelsen, 1. Virum trop.

— Brødstrup-pigespejderne er af distriktslæge Ole Berg, Narssak, blevet opfordret til at hjælpe en drengespejdertrop i Narssak med grej. Samme opfordring er tilgæet de gule drenge i Brødstrup.

Furesø-division har holdt 10 års jubilæum i januar med en fest i stadionhallen i Lyngby, hvor under Kirsten Harder trådte tilbage som divisionschef og i stedet blev distriktschef, mens Agnethe Carstens blev den nye divisionschef.

I Hong har kommunen vederlagsfrit stillet en grund til rådighed for spejderne og tilbudt dem et rente- og afdragsfrit lån, dog højst 10.000 kr.

I København er der blevet dannet et babysitterkorps i samarbejde med „Foreningen for Spastisk lammede børn“.

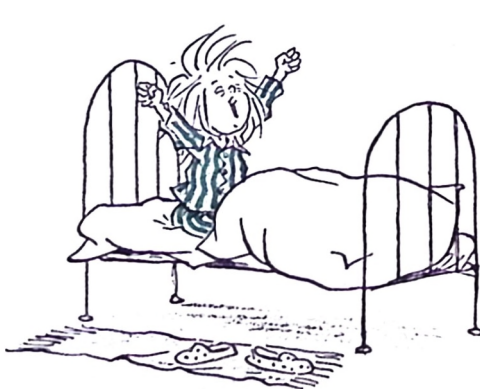
På verdenskonferencen i Japan blev det besluttet at den næste verdenskonference skal holdes i 1969 i Finland.

Nigeria er som det første land i Afrika optaget som full member-land i verdensorganisationen.

I øvrigt blev Jamaica, Malaysia, Panama og Venezuela optaget som nye full-member-lande.

Spejderne i Korea har fejret deres 20 års fødselsdag med besøg af lady Baden-Powell. 127 unge piger har deltaget i en stor con-

TEGNEREN THORA TRILLES TINKA-TEGNESERIE

... jeg drømte at jeg spiste

ference i *Honolulu*, hvor man diskuterede kulturelle problemer mellem øst og vest.

Fra Fredericia kommer dette billede og brev:

I Fredericia har vi fået et orkester. Det har vi ønsket os i mange år, men vi har aldrig haft mere end et par trommer, som ingen kunne spille på. Så fik vi pludselig en gave. Da Shell Raffinaderiet åbnede det nye anlæg her i byen, skænkede de byens ungdom en gave på 100.000 kr. Vores andel blev 3500 kr., og der var den betingelse

knyttet til, at pengene ikke måtte indgå i den daglige drift, men skulle anvendes til noget vi ellers ikke havde råd til at anskaffe, og som alle kunne have glæde af. Pengene brugte vi så til at oprette dette orkester for, der var mange besværligheder at overvinde, men vi fik også hjælp fra mange sider.

Til nytårsparaden var vi på gaden for første gang. I kan tro vi var stolte, og aldrig er vi blevet fotograferet og filmet så meget. Vi er ikke så dygtige endnu, men vi over os flittigt, og vi har det vældig sjovt sammen.

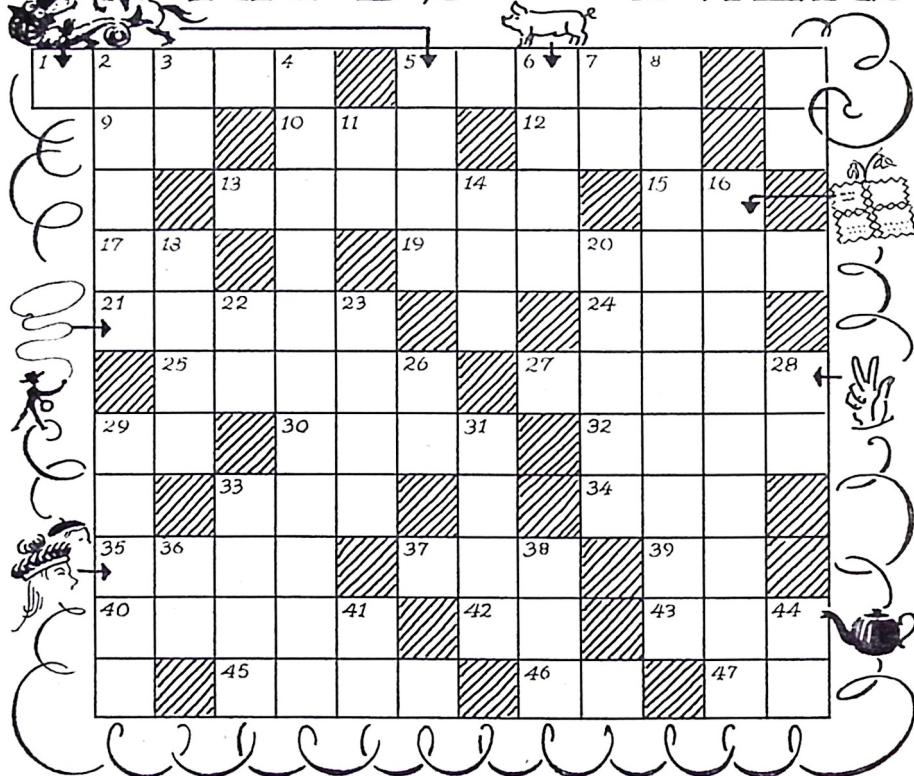

en vældig stor flødebolle -

og nu kan jeg ikke finde min hovedpude!

KRYDS OG TVÆRS

VANDRET

- 9: Natdragt
- 10: Flod
- 12: Styr
- 13: Lever vi på
- 15: Lægger hønen
- 17: Forfriskning
- 19: Svend med tilnavnet?
- 24: Flod
- 25: Jeppe og ?
- 27: Slå
- 29: Spiste
- 30: Områder
- 32: Gik
- 33: Udbrud
- 34: — og vind med samme sind
- 37: Amerika

39: Forkortelse

40: Beholderen

42: Lille antal

43: Stedord

45: Af samme mening

46: Dengang

47: Smerte

LODRET

- 2: Måned
- 3: Ubrugt
- 4: Glæder vi os til
- 5: Vel
- 7: Tag — tag
- 8: Der bor Anne Marie
- 11: Belægning
- 14: — og Adam
- 18: Vær
— og vær lydig

20: Afliv

22: Sigt

23: Pigenavn

26: Antal

29: Jyllands største by

31: Henrik og

33: Spindereskab

36: Tidsmåler

38: Husdyr

41: 3 x 3

Løsning på kryds-ord-opgaven indsendes inden 1. maj til „Pigespejdernes“ redaktion. Bogpræmie. Kuverten mærkes „Krydsord“.

SOMMEREN nærmer sig

Tænk i god tid på patruljeudstyret og på
dit eget lejrudstyr.

ØNSK dig en ny, smart frakke fra depotet

Den er af dobbelt poplin,
i den rigtige marineblå farve,
dobbeltraded, med skulderstropper og
stiklommer.

Og så koster den kun:

str. 10, 12 og 14 år	99,00
str. 32-44	114,00

Endnu en nyhed:

Samlemappe

til »Pigespejderne« og Førerbladet.

Plads til 2 årgange af »Pigespejderne«.

Blå vinyl med emblem: kr. 8,50.

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Telf. (01) 92 Øbro 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-13

(gælder ikke depotudsalgene i provinsen).

Sådan laves det

Glasmosaik

På stranden kan du mellem stenene finde små stykker fint afsløbet glas, som du kan bruge til en køn stenmosaik.

Sorter glasstykkerne efter farver (der er utallige nuancer).

På et stykke tykt pap tegner du nu det mønster, du vil lægge. Det er ligegyldigt, om du tegner noget abstrakt eller noget „virkeligt“, det vil under alle omstændigheder blive smukt, når du holder det op foran lyset.

Så er tiden inde til at lægge skårene ned på pappet. Du lægger dem, så de rører hinanden, og derefter blander du lidt Araldit (lim), som du – med en tandstikker eller en strikkepind – forsigtigt forbinder skårene med.

Efter at mosaikken har tørret et par dage, kan du hænge den op i dit vindue. Det ser pænest ud, hvis du binder fiskesnøre i, da den næsten er usynlig.

God fornøjelse!

